

MARANATHA MARE

augustus 2011

Jaargang 38 No 7

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Een gouden stippelijn

Mijn moeder werd heel oud, nabij de honderd en dikwyls heeft ze voor de Poot gestaan. Ik heb haar om haar ijver steeds bewonderd; ze had het veel te druk om dood te gaan.

Toen moest ze de verzorging in en kwijnde...

Dan dacht ze soms: "Voor mij hoeft het niet meer".

Ja, ze verlangde vurig naar het einde en gaf haar leven over aan de Heer.

Ze vroeg Hem vaak: "Waarvoor blijf ik nog leven?

Ik kan niets meer. Waarom word ik zo oud?"

Maar God zei tegen haar: "Nee wacht nog even.

Je bent voor Mij 'een stippelijn van goud'.

Je hebt hier and'ren steeds op Mij gewezen.

En je vriendin – ik hoor nog haar geskrei – moet je nog leren om Mijn Woord te lezen.

Ga daarmee door, ze staat er heel dichtbij!"

Zo kreeg ze nog de kans om te getuigen, waarvoor ze vroeger veel te schuchter was. 'k Denk, toen ze kwam, dat d' eng'len gingen juichen.

Dat moederfje van mij, ze was zo kras!

Ze had in jonger jaren een druk leven.

Nu mocht ze tot het laatst 'een lichtje' zijn.

En in Gods Boek wordt over haar geschreven:

"Dat vrouwtje was een Gouden Stippelijn".

Geboren: 22 maart 1899 Overleden: 4 Januar 1997

Dichtbundel "Een gouden stippelijn" van Annie de Neef-Top

Dit gedicht werd geschreven voor de moeder van de dichteres Annie de Neef-Top. Wij drogen het ook op aan **Marie van der Kull-Metz**.

augustus 2011/2

Amsterdam 2001/2011

Tien jaar geleden, in 2001, was ik een maand lang in Amsterdam bij de Vrije Universiteit op de Boelelaan. Met het personeel en de studenten van de Faculteit Godgeleerdheid ging ik naar Bovendonk, Brabant, voor de faculteitsopening. Dit was een gezellige gelegenheid over de twee dagen van 10 en 11 september.

Toen ik op 11 september terugkwam in mijn flat in Amstelveen, was de ramp in New York "breaking news" op de TV. Ik zag het gebeuren. Het was moeilijk om te bedenken dat dit geen film was, maar de werkelijkheid. Een Moslem aanslag op het Westen. Gewone mensen op hun werk gedood.

Tien jaar later in 2011 ben ik weer in Amsterdam, deze keer bij een conferentie bij de Vrije Universiteit op de Boelelaan. Ik heb dit keer niet een eigen flat, maar logeer in een heel modern hotel. De organisator vroeg ons of wij het hotel "weird" of "funcky" vonden. Één van die twee was het in ieder geval.

Op vrijdagmiddag 22 juli moest ik mij lezing voordragen. Toen ik heel erg moe terugkwam in mij "funcky" hotelkamer was er "breaking news" op de TV. Een heel beschaafd uitziende Noorweegse jongen heeft koud en berekend tegen de honderd mensen gedood. Zijn aanslag tegen "het Moslem gevaar". Gewone mensen in de stad en gewone kinderen op vakantie gedood.

Haat en vrees zijn twee hele krachtige emoties en motivaties. In de meest "beschaafde" bevolkingen ter wereld komen extreme uitingen van deze diepgelegen houding voor. De extremen zijn ons heel erg schokkend. Wij distantiëren ons met afschuw daarvan.

Maar zulke soort extreme daden gebeuren niet in isolatie.

Via sociale netwerken zoals Facebook, blogs, twitter etc., konden

augustus 2011/3

de e-journalisten gelijk op het internet gaan lezen wat deze jonge Noorweeger allemaal te zeggen had. Het blijkt dat hij deel van een groep rechts extremen is. En een conservatieve Christen. Hij deelde zijn overtuigingen met anderen, beïnvloedde anderen en werd door anderen beïnvloed.

Hoe komt het dat Christenschap met haat, vrees en uiterst destructief gedrag gepaard kan gaan? Christenen zouden toch hun naaste lief moeten hebben en voor hun vijand bidden?

Zo 'n Christelijke levenshouding – een gezindheid zoals die van Jezus – valt ons als "gewone mensen" niet makkelijk. Ook wij, de gematigde gemiddelde Christenen die helemaal niet extreem ideologisch zijn, die menen geen "haat" in ons om te dragen, vinden het niet makkelijk om onze naaste lief te hebben als onszelf. *Echt* lief te hebben! En om te bidden voor onze "vijanden".

Wij vinden ons heel makkelijk en zonder om over ons geloof na te denken, negatief spreken over individuen en groepen van mensen die ons "vreemd" en "onbeschaafd" voorkomen en die zich volgens onze normen beneden peil gedragen.

Wij vinden ons heel makkelijk en zonder om over ons geloof na te denken, een minachtende houding te koesteren tegenover die mensen die niet aan onze standarden voldoen. Ook gewone, normale, niet-extreme Christenen slagen daar niet altijd in de houding en gezindheid van Jezus te weerspiegelen.

Een extreme, destructieve, afkeurenswaardige daad van een fanatiek iemand kan zo vreemd aandoen dat we menen daar helemaal niets mee te doen te hebben. Maar alle bijdragen van alle mensen hebben een effect.

Als we ons minachting en hovardigheid permitteren, is dat de houding en gezindheid die wij onze sociale omgeving binnensturen – waarmee wij onze omgeving vervuilen. Als de

augustus 2011/4

omgeving dan op een gegeven moment geen leven meer kan onderhouden omdat die te bezoedeld is, hebben wij ons kleine aandeel daarin gehad.

As we tegen onze eigen "comfort zone" in, echt proberen om de gezindheid die daar in Jezus Christus was, te kweken, positief en opbouwend te spreken, respectvol en genadig te zijn in onze "oordeelen" over anderen, dan is dit onze erfenis – ons kleine aandeel aan leven.

Hoewel hij zelf moest sterven vanwege een haat-bezoedelde wereld, heeft Jezus ons een levensmogelijkheid mogelijk gemaakt. Grippen wij die aan? En wat geven we door? Wat bieden wij anderen? Wat sturen wij onze wereld binnen?

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Op donderdag 30 juni is geboren Ethan Wang, zoon voor Paul Wang en Monique Wang-van der Kuil, kleinzoon voor Martin en Elma van der Kuil en achterkleinzoon van Aad en Rie van der Kuil. Hartelijk gefeliciteerd aan de trotse ouders, grootouders en over grootouders en de familie – veel plezier met Ethan.

Op zondag 10 juli is overleden Marie van der Kuil-Metz, een kleine twee weken naar haar 90ste verjaardag, en 10 dagen na de geboorte van haar eerste achterkleinkind. Rie heeft de laatste jaren veel gekampt met ziekte, en steeds weer veerde ze terug. Op dinsdag 5 juli is Rie in coma gegaan en dit keer kon ze er niet bovenop komen en is ze rustig ingeslapen op zondagochtend. Haar uitvaartdienst vond plaats in onze kerk op vrijdag 15 juli om 2 uur en werd waargenomen door Ds. Arie Kuyper van Pretoria. Onze dank aan Ds. Arie voor het bereid zijn om de dienst te leiden.

augustus 2011/5

Namens Aad en de kinderen Martin en Elma, Ada en Willem, Ferry en Ellen, Petro en Henriette en alle kleinkinderen willen wij onze dank uitspreken voor alle telefoonjes, sms'en, e-mails en persoonlijke condoleances die wij ontvingen in deze moeilijke tijd. Onze gedachten en gebeden gaan speciaal uit naar Aad van der Kuil die Rie zo lang zelf heeft verzorgd en toen zij in verzorging was, haar iedere dag trouw bezocht; nu is er een grote leemte in zijn leven na een huwelijk van 62 jaar.

Wij denken steeds aan de mensen in onze gemeente die kampen met mindere gezondheid en/of operaties: Ria Pius, Marjan van Zee en Dien Verstappen.

Wij verwelkomen een nieuwe lidmaat in onze gemeente: Tanya van Wyk. Tanya is een lektor aan de Universiteit van Pretoria in de afdeling Dogmatiek en Christelike Etiek. Welkom Tanya!

Wij zien ze al in een paar maanden in de kerk achter in de "Knoester" bank, maar nu verwelkomen wij ze ook officieel in onze gemeente: Nicky en Amanda Knoester met kinderen Minnekus Knoester, Riaan Nagel-Knoester en Jakkie Nagel-Knoester, Clyde Groenewald en Wanda Groenewald-Knoester met hun dochtertjie Elizey.

augustus 2011/6

Marie van der Kuil – Metz

27 Juni 1921 – Rotterdam , Nederland

10 Juli 2011 – Johannesburg, Zuid Afrika

augustus 2011/7

Brief aan Ma

Lieve Echtgenoot, Moeder, Schoonmoeder en Oma,

Hoe is het met je? We missen je. Heb je een goede reis gehad naar het beloofde land? Wij als familie bedanken je voor de fantastische tijd die we met je konden delen als echtgenoot, kinderen en kleinkinderen, voor ons was je tops!

Wij onthouden nog de goede oude tijden. Als kind zijnde hoe je voor ons allen zorgden, hoe moeilijk de omstandigheden ook al waren. We waren altijd goed gekleed met veel van je eigen handenwerk. Met eten stond er altijd het beste op tafel en we kwamen nooit te kort. Ik kan me nog goed herinneren hoe streng en stipt je was met alles en wat je ons geleerd heeft over het leven en respect voor anderen. Wij weten ook dat we ook nu en dan een draai om de oren kregen als we wat verkeerd deden, maar daardoor hadden we respect voor je gekregen, door ons een goede opvoeding te geven samen met Pa. 's Avonds aan tafel bij het eten werd er soms gekkigheid uitgehaald, dat we haast op de vloer lagen van het lachen. Dat is een ding die we zullen missen, die lag van je, dat de tranen uit je ogen sprongen. Door al de jaren was je een gezellige persoon die met vrienden, familie en kleinkinderen goed kon opschieten, en altijd zorgen had voor iedereen. Je hield veel van feestjes, een echte "party animal". Thuis entertainen was je voorland met familie en vrienden, vaak was er niet genoeg stoelen om de eetkamer tafel, en dan moest de rest maar op kruisjes zitten. Als het weer goed was werd er buiten entertained met alle lekkere dingen die je had voorbereid.

Je was een persoon die een sterk geloof had en actief in de Maranatha kerk was en getrouw elke zondag naar de kerk ging. Je was ook lid van der Maranatha kerkkoor, want zingen was je liefde, waar je ook al was. Je nam aan alle activiteiten deel: de

augustus 2011/8

kerk bazaar en de Nederlandse markten waar je samen met Pa haring verkocht (Lekkere Hollandse Nieuwe). Je was ook lid van de Animo toneelgezelschap, waar jij je verhoog talenten kon uitoefenen, waar je heel goed in was.

In de latere jaren met je ziekte ging het niet zo makkelijk, maar door je geloof, sterkte en doorzettingsvermogen ging je kaarsje geregeld weer helder branden. Wij zullen je laatste verjaardag niet vergeten, bij Ferry en Ellen, toen je negentig jaar werd, want je humor en zorgen over Pa was er nog steeds. Je zei: "Waarom heeft Pa minder soep in zijn bord als ik?" en de zorg dat Pa geknoeid had op zijn trui.

Nu kon je niet meer. Je kaarsje is nu uitgegaan, om weer op te flikkeren in het beloofde land waar je weer zonder enige pijn en ziekte kan feesten en uit volle borst kunt zingen.

We danken je weer eens voor de goede tijden die we met je konden delen. Je was tops! Rust in vrede. We zullen altijd aan je denken. Tot weeziens.

Van je echtgenoot, kinderen en kleinkinderen.

Woord aan Pa

Pa, wij als kinderen willen jou ook bedanken dat je door al die jaren zo goed voor Ma gezorgd hebt met haar ziekte, we weten het was niet altijd makkelijk. Voor Ma is het nu een zegen om vrij te zijn, maar voor jou is het nu wat moeilijker om alleen te zijn, maar je weet wij zijn er nog. Waar wij ook wonen, zullen we klaarstaan om je te ondersteunen met liefde. Je verdient ook wat rust nu 'So relax, take every day at a time'. **Je hebt je best gedaan.**

augustus 2011/9

Brief van Bernard aan Oma

Onze lieve Oma, Ma Rie heeft haar laatste menselijke stapje genomen. Nu begint haar eeuwige leven samen met de Heer wie haar zo genadig aan ons gegeven heeft 90 jaar terug.

Ik ben blij dat alle kinderen van Oma de kans krijgen om gedag te zeggen, gedag zeggen is nooit makkelijk, wij weten dat allemaal, maar liever de kans dan niet.

Ik wou iets korts schrijven over hoe ik Oma zag en hoe ik haar zal onthouden.

Elke dag na kleuter school voor veel mijn kindertjaren werd ik opgehaald door Opa en naar hun huis in Greymont gebracht -- waar ik elke middag een boterham met komijne kaas kreeg en ook een boterham met hagel slag uit de oranje potje.

Ik herinner me dat de hele familie om de tafel in Greymont zat en Oma zat te smullen met haar hand langs haar oor.

Ik herinner toen wij in de Witte Corolla met Opa en Oma zaten hoe Oma altijd snoepjes voor ons had.

En ik herinner me de natte kusjes van Oma met haar zachte lippen.

Ik ben heel erg lief voor mijn Opa en Oma van der Kuil, zij waren en zijn nog steeds een grote deel van wie ik ben vandaag. Ze zeggen alle goede dingen komen tot een einde, en dit is niet anders.

Aan alle kinderen en klein kinderen van onze Rie wees sterk samen, en wees blij dat Oma weer op de tafels mag dansen in de Hemel.

Rest in Peace - Love you forever!

Bernard

augustus 2011/10

Death is nothing at all

Death is nothing at all

I have only slipped away into the next room

I am I and you are you

Whatever we were to each other

That we are still

Call me by my old familiar name

Speak to me in the easy way you always used

Put no difference into your tone

Wear no forced air of solemnity or sorrow

Laugh as we always laughed

At the little jokes we always enjoyed together

Play, smile, think of me, pray for me

Let my name be ever the household word that it always was

Let it be spoken without effort

Without the ghost of a shadow in it

Life means all that it ever meant

It is the same as it ever was

There is absolute unbroken continuity

What is death but a negligible accident?

Why should I be out of mind

Because I am out of sight?

I am waiting for you for an interval

Somewhere very near

Just around the corner

All is well.

Nothing is past; nothing is lost

One brief moment and all will be as it was before

How we shall laugh at the trouble of parting when we meet
again!

Door Henry Scott Holland, 1847-1915, Canon of St Pauls Cathedral

Gelezen door Martin vd Kuil tijdens dienst van Marie vd Kuil

augustus 2011/11

Kruisridders

Ik ben maandag weer naar de specialist geweest. De controles gaan bij bepaalde ziekten jarenlang door. In bepaalde situaties kom je er nooit meer van af. Dat blijft spannend.

Als je gezond bent, realiseer je je dat nauwelijks. Vaak ebt de aandacht voor een zieke weer bij je weg als hij of zij na een opname in het ziekenhuis weer thuis is. Maar thuis zijn betekent niet voor honderd procent genezen zijn.

Tot nu toe zijn de uitstagen, die ik krijg, goed. Mijn gezondheid beweegt zich in een stijgende lijn. Het gaat steeds beter. Hoe anders bij een paar vrienden van ons. In de afgelopen weken waren er weer een paar die geen goede uitslag kregen. Eén van hen had mij in de afgelopen maanden steeds bemoedigd met allerlei mailtjes. En toen was er opeens een ander bericht. 'Nu hoor ik ook bij de club', schreef hij. Geheel onverwacht was nu bij hem een kwaadaardige tumor ontdekt. Ik bid voor hen.

Maar ik bid in het besef en met de ervaring, dat het lang niet iedereen zo goed vergaat als het mij vergaan is. Andere vrienden van mij zijn dit jaar overleden.

Lang niet iedereen wordt beter.

Juist dat houdt mij voortdurend bezig. En niet alleen de ziekte van hén, nee ál het lijden in deze wereld. En heel in het bijzonder: het lijden van Gods kinderen. Het gaat aan hen niet voorbij. Ook bij Gods kinderen is veel pijn en veel verdriet. Door de wereld loopt geen menigte van gezonde mensen achter Jezus aan. Mensen, die óf nooit ziek geweest zijn óf die genezen zijn omdat ze 'richting Jezus zijn gegaan', zoals Jan Zijlstra nog wel eens zegt, 'richting het wonder.' Zij, die achter Jezus aangaan, Hem volgen in deze wereld, geloven in Zijn heerschappij, Zijn overwinning op de dood, allemaal kennen zij ook het kruis.

augustus 2011/12

Christenen zijn óók kruisdragers.

Ik noem hem in deze blog kruisriders. Omdat dat minder zelig klinkt. Omdat het laat zien dat we in een geweldige strijd staan. Omdat het ook een smadk geeft van overwinning, van de kracht van én onder het kruis.

Ook in de bijbel lees je niet alleen hallelujaverhalen. Alleen verhalen van gelovige mensen, die succes hadden, en wonderlijk uit moeilijke situaties gered, of wonderbaarlijk genezen.

Je leest ook van de profeet Jeremia die op de puinhopen van de stad Jeruzalem zong: Groot is Uw trouw, o Heer. Of van het geweldige geloof van de profeet Habakuk: 'Al zal de vijgenboom niet bloeien, al zal de wijnstok niets voortbrengen, al zal de oogst van de olijfbom tegenvallen, al zal er geen koren op de akkers staan, al zal er geen schaaap meer in de kooien zijn en geen rund meer binnen de omheining –toch zal ik juchlen voor de HEER, jubelen voor de God die mij redt.'

De bijbel vertelt van mensen, die door God genezen werden. Maar de bijbel vertelt van mensen van wie het gebed om genezing niet werd verhoord. Het kruis, dat Paulus moest dragen werd door God niet weggenomen. God zei: 'Mijn genade is u genoeg' En ondanks dat kruis (misschien wel dóór dat kruis) werd hij tot geweldige zegen van velen.

Ik verheerlijk het kruis van ziekte, van tegenstroken niet. Verre van dat. Wat is er ook onder gelovigen veel pijn. Maar ik zou wel graag méér aandacht willen vragen hoe al deze mensen onder die pijn zijn. Om het met bijbelse woorden te zeggen: niet alleen aandacht voor het getuigenis van de blinde Bartimeüs, die ziende werd, of van de man de 38 jaar ziek was geweest, maar ook voor Job.

Ik hoop die laatste groep weer tegen te komen als ik straks weer aan het werk ga. Hoe krachtig kan hun getuigenis zijn. Je hebt het

augustus 2011/13

misschien zelf wel meegemaakt bij je zieke vriend, die niet meer beter werd, bij je vrouw van wie je afscheid moest nemen. Je komt het tegen bij die mensen die uitbehandeld zijn en toch een en al hoop uitstralen.

Zwakte is niet alleen iets negatiefs.

Zwakte kan juist het kanaal zijn van kracht.

Paulus schrijft: als ik zwak ben dan ben ik machtig.

Zwakte, ziekte, is een bron van pijn, maar ook een aansporing tot hoop. Een bewust worden van wat het geloof ons geeft.

Lijden blijft lijden.

Maar toch!

Een citaat van de man met de doorn in het vlees

'Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. Dankzij hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundamenteel is, en in de hoop te mogen delen in zijn luisterrijzen we ons gelukkig. En dat niet alleen, we prijzen ons zelfs gelukkig onder alle ellende, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt, volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop. Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest, die ons gegeven is.'
Dat is geen woord van een verliezer maar van een overwinnaar.
Een kruisrider.

Overgenomen van de weblog van Ds. Arie van der Veer

<http://www.eo.nl/blogs/arievanderveer/2011/07/13/kruisriders/>

augustus 2011/14

Countdown keeps ticking

Blog Bernard van der Kuil - Monday, July 25, 2011

It's so close I can almost taste it.

The anticipation of being home is absolutely unbelievably intense. I don't think I've ever wanted to be somewhere more in my life!! I have no work today, because again my campaign has been struck by a "lack of data" -- seems to be following me around doesn't it??

Last week was a very full and exciting week.

The Riverdance audition was very cool, a bus and a train up to Dublin all before half past eleven and I found myself wandering towards the stage door at about a quarter past one. We were ushered inside, given a t-shirt and a number and told to change and be ready.

The auditions were lead by Breandán de Gallaí a former Riverdance lead and now well involved in the show itself. We warmed up and were split into boys and girls and asked to dance a step down the line of treble jig, hornpipe as well as the reel. It all went very well and dancing on the stage in the Gaiety Theater was just unbelievable.

Just the privilege to be able to dance there and for a spot in Riverdance is enough for me, obviously getting in will be even more phenomenal but right now I could do with a few less life options.

The rest of the week was relatively mundane working from 12-6 on Wednesday and 1-9 on Thursday and left with no work on Friday. We got stuck into rehearsals for France on Wednesday and danced a show straight away that evening at the Carrigaline Court Hotel.

This morning I packed all my belongings into my bag etc because I'm moving into Eimear's room (without her here) for the next little

augustus 2011/15

while until I leave, because there is a new house mate moving in. The reason for the move is that I am not here for most of the time until I go to Holland. This arrangement also helps me in reducing bills and rent till I leave, so all be the room small I can look at the positives and make the most of my last stint here in Ireland.

I'm here for the whole of this week and then next week Thursday I leave for France. Arrive back on the 14th/15th and probably go down to Clonkilly to visit Kate for a few days before I'm back in Carrigaline for a few days, John's world party and then headed off to Holland on the 23rd!

It has been a great big ride, many ups and a few downs as well, I have learnt things that would normally take many years, but once thrown in the deep end I proved to myself that I could swim!! I have a lot to look forward too over the coming weeks and I am definitely going to make the most of them!!

Bernard

Van de redactrice:

- Eimear is de drie-jarige dochter van Michelle, van wie Bernard de laatste maanden een kamer huurde.
- Bernard heeft intussen vernomen dat hij niet geselecteerd is om deel te nemen aan Riverdance, wat hij op zich jammer vindt, maar nu kan hij rustig zijn laatste paar weken in Ierland, Frankrijk en Nederland genieten, voordat hij naar huis komt en plannen gaat maken voor 2012.

augustus 2011/16

Dienstrooster Augustus 2011			
	7 aug	14 aug Koffiedinken	21 aug Avondmaal
1	E de Jong	N vd Eijkel	C Reinten
2	P de Haas	KJ Leeuw	J Smit
3	R Appel	M Letterie	R Boer
4	W Strydom	W Strydom	R Appel
5	A Knoester	K Strydom	M Letterie
6			T Morgenrood
7			D Kruger
Begroeting	V Vernede	P Reinten	W Kruger
Bloemen	R Spoon	W Mandelstam	J vd Eijkel
Koffie		W de Jong	
		G Leeuw	
	28 aug	4 sep	
1	F vd Kuil	HR Kethner	
2	E de Jong	J Smit	
3	D Kruger	R Boer	
4	J de Jong	D Kruger	
5	HR Kethner	W Kruger	
Begroeting	M Letterie	I Pol	
Bloemen	F Smal	D Kruger	

Agenda Augustus 2011			
Maandag 1	10h00	Bijbelstudie – Ouderen Noorde Jeltje 011 791 4592 Vic 073 700 9610	
Dinsdag 2	9h00 – 13h00	Kerkkantoor	
Zondag 7	9h50 10h00 11h00	Voorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Eredienst Commissie Vergadering	
Dinsdag 9		NATIONAL WOMEN'S DAY	
Woensdag 10	9h00 – 13h00	Kerkkantoor	
Donderdag 11	17h30	FINCOM	
Zondag 14	9h50 10h00	Voorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedinken	
Dinsdag 16	9h00 – 13h00	Kerkkantoor	
Donderdag 18	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie – Noorde Rieneke 011 704 3602	
Zondag 21	9h50	Voorbereiding	
Avondmaal	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Diaconie Vergadering	
Dinsdag 23	9h00 – 13h00	Kerkkantoor	
Zondag 28	9h50 10h00	Voorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer	
Dinsdag 30	9h00 – 13h00	Kerkkantoor	

Verjaardagen Augustus 2011

Dinsdag 2	Stephne Phylffer	073 205 9366
Dinsdag 2	Chantal Strydom	011 436 0210
Zaterdag 6	Dirk Voornveld	011 902 2640
Maandag 8	Christina Schmidt	
Donderdag 11	Justin Smit	083 650 0024
Zaterdag 13	Nicolette vd Eijkel	011 469 1087
Dinsdag 16	Dean Meyers	079 031 0975
Dinsdag 16	Duane Meyers	079 031 0966
Zondag 21	Herman van der Toorn	011 827 5822
Maandag 22	Michael McDonald	011 475 4375
Dinsdag 23	Xander Bekker	
Dinsdag 23	Linda Steinmann	011 234 5857
Vrijdag 26	Hennie Janbroers	011 472 2948
Woensdag 31	Dick van den Eijkel	011 768 6564
Woensdag 31	Lukas Pieterse	

augustus 2011/19

MARANATHA KERK

www.nlgemeente.co.za

Streetadres	Sherborneweg 3 PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 31 6782 Branch Code 197905
Bank Details	
Scriba	Elien van der Kujl 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkujl@afica.com
Scriba Registratie	Hanja Kethner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kethners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kujl 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za
Redactrice Mare	Elien van der Kujl 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkujl@afica.com

augustus 2011/20